

ЖИВОДЬОР ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ

07.06.1975-14.12.2014

Живодьор Олександр

Миколайов

Дата та місце народження: 7 червня 1975 р., с.

Вербуватівка, Юр'ївський район, Дніпропетровська область.

Навчався у Вербуватівській НСШ

Після закінчення школи здобув професію водія та тракториста у Юївському СПТУ №81

2.12.1993 року призваний на проходження військової служби.

Після проходження служби працював у фермерському господарстві "Зоря"(водій)

31.07.2014р. пішов до військомата для служби в АТО

Дата та місце загибелі: 14 грудня 2014 р.

Звання: Солдат.

Посада: Водій-електрик.

Підрозділ: 74-й окремий розвідувальний батальйон.

- **Обставини загибелі:** Загинув в ніч 14 грудня 2014 р. під час виконання бойового завдання в зоні проведення АТО.
- **Сімейний стан:** Залишилась мати та донька.
- **Місце поховання:** с. Вербуватівка, Юр'ївський район, Дніпропетровська область.

ПОМНИМ. ЛЮБИМ. СКОРБИМ.

Вірш «Мій брат»

Брат мій був водій в «Зорі»
Урожай возив з полів
Жито, соняшник, пшеницю
Щоб всі мали паляницю.
А тепер він на війні
Стереже наш сон в ночі
Любий брате, повертайся
З перемогою не вагайся
Вся родина жде тебе
За столом святковим.
Щоб відзначить перемогу
В колі всіх знайомих.
Україна, Україна
Непокірная держава
Твоїм воїнам — синам
Слава! Слава! Слава!

Світлана Бідненко
/ 14.12.14 р. -Вербуватівка/

ATO - 2014p.

Загиблим героям слава !!!

«Жива» і «Спец»

- Я ніколи в житті, не думала,
Що знову буде війна,
Що наша Країна,
Буде горіти
У пеклі до тла,
Що наш побратим
Російський народ,
З наглою мордою
Буде гнобити
Наш український
народ.
А нас не здолати
Бо є в нас герої
Сильні і мужні,
сміливі,
Наші батьки і сини.
Вони не здоланні
В бою з ворогами,
Бо патріоти,
Тому і незламні.
Настане пора,
Скінчиться війна,
Загиблим героям
Шана й хвала !!!

Світлана Бідненко

В пам'яті нашій завжди ЖИВИЙ

- Вже час минув
З дня гибелі твоєї,
А в пам'яті ти нашій
Завжди живий
І посміхаєшся на фото.
Ти наш герой
І ми пишаємось тобою,
Один із перших
Ти добровольцем
Пішов в АТО служити,
Щоб нас всіх захистити.
Ти в бій і в розвідку ходив
На рівні з командиром,
Ніколи не ховався
За спину побратимів.
І хто раніше не цинив тебе,
Нехай подавиться сльозой
гіркою,
І буде все життя корить себе,
За те що сталося з тобою.

Світлана Бідненко.

Дошка Пам`яті Вербуватівський НВК

Горить свіча і пам'яті сльоза
додолу з неї краплями стікає.
Земля ридає, плачуть небеса –
Героїв Україна пам'ятає.

В цей день до школи прийшли всі: учні, вчителі, працівники фермерського господарства "Зоря", однокласники, бойові товариші, рідні та близькі. Прийшли до нього... До Олександра Живодбора.

Прийшли тому, що кожному з них є про що згадати: чемпіонам дворової команди з дитинства - ігри в футбол, товаришам - справедливі рішення Сашка, працівникам ФГ "Зоря" - його "золоті руки". Сестри пригадалося як Саша ще маленьким забув свій улюблений пістолет в дитячому садку, а ввечері, згадавши про це, сміливо, по-дитячому відповідально, в темряві побіг за ним. Мама згадувала як з гордістю світилися очі маленького Сашка, коли він говорив своєму батькові: "Тату, я виросту - ти ще мною будеш гордитися"! Але батько пішов з життя раніше, так і не дізнавшись, що син став Вічним героєм, сином-патріотом, який не шкодуючи свого життя захищав нашу рідну Україну і виборював мир для нас, для всіх. З теплою згадують його дотепні жарти і аматори сцени, молодіжна команда КВН. Він яскравий приклад для нинішньої молоді у доброзичливості до людей, безвідмовній допомозі у потрібний час, підтримці у скрутну годину. Згадували Олександра і його бойові товариші, як про людину надійну, якій вони могли довірити своє життя, і сказали, що вербуватівці повинні пишатися тим, що серед них жив Він.

Шостого травня, на урочисте відкриття Дошки Пам'яті прибули і гості: голова Юр'ївської районної ради Олександр Миколайович Буряк, директор комунальної установи „Юр'ївський районний центр з обслуговування закладів освіти” Юр'ївської районної ради Любов Олексіївна Бакай, представник Павлоградського військомату підполковник Станіслав Миколайович Кірієнко. Право відкрити Дошку Пам'яті було надано його бойовим товаришам Андрію та Олександрю.

Чаїним крилом зірвалася ввись тканина і Сашко знову посміхнувся всім, посміхнувся своїм образом з Дошки Пам'яті, яку урочисто відкрили у Вербуватівському НВК. Рідні та близькі загиблого воїна висловлюють подяку керівнику ФГ «Зоря» Зоренку Володимирі Григоровичу за виготовлення та встановлення Дошки Пам'яті на подвір'ї школи.

Педагогічний колектив Вербуватівського НВК

У шкільному музеї

ОРДЕН «ЗА ОБОРОНУ КРАЇНИ»

Цвинтар в с.Вербуватівка

